

עלים

עליון קבוץ סעד

בע"ה יט בחשוון תשפ"ד | פרשת וירא | 03.11.23 | גליון מס' 3317

מלחמת 'חרבות ברזל'
העלון במלון - גליון 3

מאמצי מואל

לא , אל תביטי רחוק
שאי עינים אל שתי
הרגלים. מתחת
מרצפות בצבע מים.
עכשו צעד ועוד
שנים. בחוץ שמים.
פסיעות רכות,
עקב ואגודל, אין צרף
ביותר. החיים פעת,
מקטעים זעירים, די
והותר.

מיטל חודוואסקי!

שבת שלום

לוי' השבת בעמוד הבא.

ל"ו"ז השבת - פרי' וירא כ' חשוון 4.11

13:15 מנחה גדולה

ליל שבת

כניסת שבת	16:28
מנחה	16:38
קבלת שבת	
דבר תורה וערבית	
מושב ראשון סעודת שבת	17:30
מושב שני סעודת שבת	19:00
שיעורו של הרב ארי (אולם אשל)	20:15
שירי עונג שבת (אולם אשל)	21:00

וביום השבת

שחרית	8:00
ארוחת בוקר	11:00-7:00
מיד אחרי מוסף (9:45 משוער) בלובי - הכנסתו בברית של בנם של יקירה וגלעד שי	
פרשת שבוע גילי זיוון (אולם אשל)	11:00
מנחה א	13:15
סעודה שלישית (בשרי)	15:00-13:30
מפקד בני עקיבא	16:00
מנחה ב	16:15
צאת שבת	17:25
ערבית, הבדלה בלובי	
ארוחת ערב	20:00-18:00

מלא טוב וספא ברכות

ללחן ולדויד אולן

להולדת הבן

לסבתא חטית בן צמי אפריט

ולסבא אליס אפריט

לסבתא רבתא ולסבא רבא צרבה ומשה בן-צמי

ולכל המשפחה המורחבת

מלא טוב ורוב נחת

ליקירה ולאלצד שי

ולכל המשפחה

להולדת הבן

שתלכו לאדלו בימות שלום,

ביטחון ורוחה

מצאן האור – פרשת וירא

בתחילת פרשת השבוע, אברהם אבינו זוכה להכנסת אורחים מיוחדת לביתו. הוא פותח את ביתו ומשקיע את כל מרצו באורחים שהגיעו, ממש זמן קצר אחרי שעבר ברית מילה. לאחר מכן, הקב"ה מספר לאברהם שהמלאכים שזה עתה יצאו מביתו בדרכם למשימה הבאה: להפוך את סדום ועמורה. המעשים והחטאים שנעשו שם היו קשים כל כך עד שלא נותרה ברירה אלא להחריב את העיר. אברהם שומע ופותח מיד בדיאלוג המוכר עם ריבונו של עולם- "האף תספה צדיק עם רשע?" והוא ממשיך ומנסה לשכנע את הקב"ה לרחם עליהם, אולי יש שם חמישים צדיקים ואם לא, - אולי ארבעים? וההמשך ידוע.

הדיון הזה נראה תמוה. הרי ה' ידע היטב כי אין בסדום מספיק צדיקים בכדי להציל את העיר. גם אלו היו שם חמישים צדיקים, מספרם לא משתווה למספר החוטאים שהיו בעיר.

בתוך הדיאלוג הסתמי לכאורה טמונים בעיניי כמה עניינים ששווים מחשבה.

הקב"ה מאפשר לאברהם לדון בנושא ולחפש אחר צדיקים בסדום, מפני שיש חשיבות לשותפות של אברהם במציאות. **החיפוש האקטיבי והאינטנסיבי של אברהם אחר טוב כלשהו**, גם אם הוא ממש מועט לעומת כל הרע, הוא בעל משקל רב ואולי החידוש הוא, שערכו של הטוב עולה בהרבה על זה של הרע.

אילו חיו בסדום בסך הכל עשרה צדיקים, אלו יכולים היו להציל עיר שלמה. החיפוש אחר הטוב לא נועד לטשטש את הרע, אלא למקם כל אחד מהם במקומו. **המלחמה בין הטוב לרע היא קשה מאוד, ואולי גם בלתי נגמרת**, אבל הצלתו של לוט ומשפחתו, הצדיק היחיד שהצליחו למצוא בסדום, מלמדת ש**גם טוב קטן, אחד ויחיד, הוא טוב שחובה לתת לו מקום, טוב שחייב לנצח!**

א'י פנחס

ניחומים מעומק הלב
לסבתא רבתא יוכבד גולד
לסבא חנן קסלר
ולהורים זוהר וגיא אשר
עם פטירתו של בנם היקר
בר אשר ז"ל.

משתתפים בצערכם ובצער כל המשפחה המורחבת.

קבוצת סעד אבלה
על פטירתה של חברתנו היקרה
מיכל אפלבוים ז"ל
ושולחת תנחומים וחיזוק
לילדיה טוביק, עמי, דידי ואילה
ולכל המשפחה המורחבת

לזכרה של איכל אפלבוט ז"ל.

דברי בטקס הלוויה, ביום שלישי ט"ז בחשוון תשפ"ד, בקיבוץ אהב

מיכל יקרה ואהובה!

את בשבילי ממש משפחה. שנים רבות גרנו בשכנות טובה, את ומנחם וחמשת ילדיכם, ואנחנו - משפחת קרול וחמש הבנות. שכנות שמקפלת בתוכה סיפורי חיים מרתקים. את ומנחם והוריי, רחל ואריה קרול, ממקימי הקיבוץ ומייסדיו, שנשאו בעול המורכב כל כך בהקמת קיבוץ חדש בנגב המערבי השומם והצחיח. הם וחבריהם, וותיקי הקיבוץ, הניחו יסודות יציבים ועמוקים לקיבוץ הפורח שלנו היום. השנים חלפו ורק את, מיכל יקרה, נשארת לבדך מן הבית המשותף לארבע משפחות ענפות, שההוריהם כבר נפטרו לפני שנים לא מעטות.

בשנים האחרונות, בצילה של הקורונה, הפכת לבת בית אצלנו. הגעת אלינו לארוחות שבת, כשריני המטפלת מתאמת עימנו את הזמנים. שמחנו, בני ואני, לחזק את הקשר עתיר השנים, ולחזור לזיכרונות משותפים לך ולהוריי. לשכנות עם הקיר המשותף ביניכם ובינינו, לריחות ולמאפים שנדדו ממרפסת למרפסת...

מיכל. ראיתי בך דמות של אמא, אהבתי את הסיפורים והזיכרונות שלך על אמא שלי, על גידול הילדים בחינוך המשותף, על המשחקים בדשא שלנו ועל שיחות חולין רבות על מדרגות הבית שלנו. הרבית לספר לנו ליד השולחן, על הרצליה ועל החיבה המיוחדת שלך לחליבות, בשתי ידיך ברפת הקטנה שהייתה לכם שם! כמה סיפורים שמענו ממך על הטיפול המסור בילדי הקיבוץ מגיל צעיר עד הגן. לאורך שנים רבות זכרת היטב את הילדים שבגרו מזמן, והיום כבר חובקים בעצמם ילדים ונכדים.

זכורה לי במיוחד הסוכה המשותפת של הבית שלנו. כשאת ואמא שלי מקשטות באומנות מיוחדת את הסוכה. את מכינה את הפרחים הגדולים והצבעוניים ואמא שלי מעצבת תמונות נוף עם כיתוב ופסוקים מתאימים בכתב ידה העגול...

מיכל יקרה שלנו, הקמת יחד עם מנחם משפחה לתפארת עם הילדים שלכם איציק ז"ל, טוביק, עמי, דידי ואיילה. משפחה שהפכה לשבת גדול עם נכדים ונינים שממשיכים את דרככם - שלך ושל מנחם. אני שולחת לך כל המשפחה ולריני היקרה שהייתה יד ימינך בשנים האחרונות, בשמי ובשם קהילת סעד הרחבה ניחומים רבים, ותפילות ובשורות טובות בימי המלחמה הקשה שאנו נמצאים בה עתה. מבקשת אני שתהיי לנו מליצת יושר לכוחות לחוזק, לשמירה על כל בנינו הלוחמים, ואמונה רבה - שנחזור כולנו בע"ה בשלום ובמהרה לקיבוץ שלנו בנגב המערבי. יהי זיכרך ברוך!

איכל אחיטוב

דברי פרידה מאיכל, מתוך דף הפייסבוק של אמוס ברט

הלילה הלכה לעולמה, אחרי שנים לא פשוטות, חברת הקיבוץ שלנו מיכל אפלבוט. בת 97. מיכל היתה אישה כה טובה, נעימה וחייכנית. צחוקה המתגלגל היה ממלא את המדרכות והמדשאות של סעד. היא היתה גם רקדנית נפלאה, וכשהיתה מפזזת על הרחבה היה ליבו של הקיבוץ מתרונו. בספר "הנסיך הקטן" מתוארת סצינה בה מגדל הנסיך שושנה אדומה. הנסיך הקטן אהב את השושנה שלו יותר מכל, טיפל בה, טיפח והשקה, ולא מש ממנה לרגע. יום אחד, כאשר טייל הנסיך ברחבי הכוכבית שלו נגלה לנגד עיניו גן שושנים מרהיב ביופיו... כאשר התאוושש מן התדהמה אמר הנסיך: אכן. יש עוד שושנים רבות בעולם, אבל האחת הזו היחידה – והמיוחדת – זו שלי בלבד.

מיכל אהובה! מכל השושנים את היית השושנה היפה והריחנית שלנו!

יהי זיכרך ברוך.

יומנה של כיתת הכוננות

"כָּרַעַתְּ קֶטֶן אֶתְּמִיךְ וּמְרַחֵמִים אֶתְּמִי אֶקְפָּצֶק" (ישעיהו נד.ז)

נתבקשתי "לעשות סדר" באירועי שבת-שמחה תורה שקרו בסעד ועל גדרותיה מנקודת המבט של לוחם בכיתת הכוננות. בהתייעצות ובעזרת חבריי לכיתה ערכתי את סדר האירועים שמוצג לפניכם. איננו אנשי מקצוע לבריאות הנפש ובכל זאת ברור לנו שאת הסיפור יש לספר.

אנחנו רואים בדברים אלה סוג של סיפתח, שלד עובדתי, לסיפור גדול הרבה יותר. סיפור שכולנו, אנשי הקהילה, שותפים לו. כל אחד ואחת ממקומו/ה

מאותה שבת ועד היום - בכיתת הכוננות, בממ"ד בסעד, מי שהוקפץ בגיזרה ובכלל רחבי הארץ. סיפור עשיר ומגוון של יחידים ומשפחות שנרקם מרגעים לא מעטים של חשש וחרדה, אך יש בו גם תקווה, אמונה, גבורה ותחושת הודיה.

האירועים נכתבו/הוקלטו במהלך השבת בקבוצת כיתת הכוננות "מגן וחץ" שהיתה הקבוצה העדכנית ביותר שלנו עד אותו היום.

נתחיל:

- 6: 29 : מטח כבד, כולל שתי פגיעות בסעד, בחניית בית משפ' חכמון ובבית מלכה אש.
- 6: 46 : אריאל סאסי הרבש"ץ האהוב שלנו כותב לנו (מאור עקיבא): "עדיין אין הנחיה להקפיץ כיתות כוננות אבל תגיעו לנשקיה לקחת ציוד..."
- 6: 50 – נפגשים בנשקיה, מחלקים ציוד ונשק.
- 7: 00 : צבוק מדווח על קולות ירי מאזור השער הישן. מגיעים לשער הישן ומבצעים חסם על הציר צפונה. עשרות רבות של צעירים מגיעים מהמסיבה ברעים, רובם מבוהלים וחלקם פצועים. מכוונים אותם לבתי החברים הגרים קרוב לשער ולכיוון הגנים ובית שקמה. הפצועים בשלב הזה מפונים או מקבלים טיפול ליד השער הישן ואחר כך מועברים למרפאה/בית שקמה עד לפינוי.
- 7: 30 : סאסי מהדרך מחדד משימות: "משימתנו כרגע: להגן על סעד, יש מחבלים בגיזרה, אני חוזר, משימתנו כרגע להגן על סעד, להיות חזקים וחדים". כיתת הכוננות נפרסת על הגדרות להגנה על הקיבוץ.
- 7: 45 : מבצעים חסם בכיכר בארי (ליד השער החדש). עשרות כלי רכב מגיעים (חלקם עם פצועים) מכיוון רעים/בארי/עלומים – מפנים אותם לכיוון נתיבות. פצועים מגיעים גם מאיזור השדות אל שער סיפן, שנתקע ולא נפתח דווקא כשצריך אותו...
- 9: 06 : מסק"ר (מסוק קרב) מגיע ומבצע ירי מגובה נמוך מעל סעד לכיוון גדר הרצועה. הירי נשמע היטב בקיבוץ.
- עד 9: 45 :
- ניידת משטרה מגיעה לשער החדש ומתמקמת ליד הכיכר.
- מגיע תושב כפר עזה לשער הישן ומדווח על מחבלים בקיבוץ – רמי רבי, אהרון ושקד (אח של ענבר לנדאו) נכנסים לכפר עזה, מבצעים סריקות, נתקלים ונלחמים במחבלים.
- נועם בונפד נכנס לכפר עזה בתוך צוות של 4 לוחמים שמנהלים שם לחימה שעות ארוכות.
- חגיב חכמון נכנס לכפר עזה עם כוח של גולני 13 ומסייע במשך שעות בטיפול רפואי בפצועים.
- השוטרים בכניסה לסעד בשער החדש מבצעים "מכת אש" על רכב חשוד שהגיע לכיכר מכיוון עלומים. התברר שזהו רכב עם ניצולים מהמסיבה. בנס גדול הם כמעט לא נפגעים ומפונים על ידי חיים לבית שקמה.
- 9: 45 : מזהים שני מחבלים שהולכים מכיוון חורשת הכלניות לשער החדש. השוטרים שבכיכר יורים באחד מהם והורגים אותו, השני בורח והשוטרים מבצעים אחריו מרדף.

- 9: 56 מפקד כיתת הכוננות- טל ביליה מחדד הוראות : "חברי כיתת כוננות להיות דרוכים וחזקים בעמדות שלכם, תהיו חדים, כדורים בקנה"
- 10: 25 מתפתח קרב בין כוח צה"ל לבין מחבלים בכביש הכניסה לכפר עזה, לא רחוק מתחנת הדלק.
- 10: 45 כוחות צה"ל מתחילים להגיע לכיכר בכניסה לקיבוץ.
- עד 12: 30 – כיתת כוננות מסייעת בפינוי פצועים ברכבים אזרחיים (של טל, כרמל ויואב פרנקל) מכפר עזה, ופצועים שהגיעו לסעד - אל עבר נקודת חבירה לאמבולנס על הכביש לנתיבות.
- 12: 30 נשמעים קולות קרב מאזור המאגר ו"כיפת ברזל". כיתת כוננות מחזקת את ההגנה על הגדר משער הפשפש לשער החדש.
- 12: 49 דיווח בקבוצת הואטסאפ: "התקפת ירי מסיבית על הכיכר" – מחבלים פותחים באש על כיכר הכניסה לקיבוץ והשער החדש. 2-3 חיילים שהיו בכיכר נפגעים. שאר הכוח (כ-25-20 חיילים ושוטרים) משיבים באש. ראש המועצה- תמיר עידאן מגיע עם רכב לחילוץ פצועים אל הכיכר, ונכנס, ללא ידיעתו, אל תוך הקרב ומחלץ את עצמו מהר אל הקיבוץ.
- עד 13: 20 בערך מתנהל קרב באיזור הכיכר והחורשה במהלכו מגיע טנק מכיוון עלומים שמסייע לגבור על המחבלים ולחסל אותם.
- 14: 25 מתחילים להגיע לשער החדש חיילים מגולני 13 שהצליחו להיחלץ (ביניהם כמה פצועים) מהקרבות בבסיס נחל עוז ומוצבי הגדר. החיילים מקבלים טיפול ראשוני וחלקם נשארים בקיבוץ עוד מספר ימים במהלך השבועיים הראשונים של הלחימה. החיילים מתארים בפנינו לחימה הרואית ממש של כל מי שלא נהרג מיד בשעות הבוקר, לצד סיפורים קשים על התנהגות מחבלי החמאס בתוך הבסיס.
- 15: 29 משי פנחס (הרלשי"ת של סאסי וכיתת הכוננות) פותחת קבוצת וואטסאפ ייעודית חדשה עם שמה החדש של המלחמה "חרבות ברזל".
- 18: 55 – מוצאי החג, אחדים מאיתנו מקדשים, מתפללים ואוכלים בפעם הראשונה ביום זה.
- עוד באותו ערב ובהמשך אותו שבוע:
- יזוהו ויהרגו עוד כמה מחבלים בשדות/מטעי הקיבוץ.
- הרבש"ץ סאסי ימשיך לפקד על כלל הכוחות בקיבוץ בידיעה שאחיו שנפצע בבוקר השבת בשדרות מאושפז ומנותח בבית החולים.
- מפקד הכיתה- טל ביליה ימשיך לפקד על הכיתה בידיעה שאחיו הצעיר- אריאל הי"ד נרצח ע"י מחבלים ארורים באופקים.
- הלוחמות האמיתיות - הנשים של כולנו, ממשיכות להחזיק "ולפקד" על הבית והילדים, אחרי שהיו איתם לבד בממ"ד במשך כל השבת- ראשון, ובפינוי לבית המלון ועד היום!

לסיכום :

סיפור העובדות שהובא להלן כנראה אינו מדוייק ומקיף מספיק. נשמח לקבל הערות ודיוקים. ככל שעובר הזמן נראה שהטעם המעט חמוץ שחשנו על כך שלא "זכינו" להרוג מחבלים בבוקר שבת- שמחה תורה הולך ונעלם ובמקומו מתמלאים תחושה של הודיה לה' על כך שזכינו להצלה! הזוועות שחוו שכנינו היקרים נחסכו מאתנו ובלי מחיר דמים.

השאלות מציקות – למה? מדוע? הרי הם היו כל כך קרובים אלינו, אפילו המפות והתוכניות נמצאו... אני בוחר בעת הזאת במקום להיות הדובר של רבש"ע לקבל את תשובתו למשה רבינו ע"ה: "שתוק, כך עלה במחשבה לפני" (בבלי, מנחות, כט). ולהתפלל ולבקש ממנו שאם לדאבונו חזינו בקיום חלקה הראשון של הנבואה (נבואת הברית של "מי נוח") - "בָּרַגַע קָטָן עֲזַבְתִּיךָ... בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָּנַי רָגַע מִמֶּךָ" כך נזכה לחזות בחלקה השני: "... וּבְרַחֲמֵימֵי גְדֻלִים, אֶקְבָּצֶךָ, וּבְחֶסֶד עֹלָם, רַחֲמֵיךָ--אֶמַר גְּאֻלְךָ, ה'."

עם ישראל חי!

יחזקאל

המנות בתחקיר השבת הנחורה בסעד

בשבוע שעבר פרסמנו את סיפורה של הוטרנירית גליה שלו ממושב עין הבשור. בין השאר סיפרה גליה על הטיפול הדחוף שהוענק לפצועים שהגיעו מן המסיבה ברעים, ליד המיגונית בכניסה המערבית של סעד, כדבריה: "... משום מקום הגיע תיק עזרה ראשונה ופשוט התחלתי לבדוק את האנשים..." ובכן, בירור נוסף העלה שמי שהביא את תיק העזרה הראשונה היה לא אחר אלא הדוקטור הצעיר שלנו צביקה פורגס, ששלף אותו ממחסן ביתו הפרטי. צביקה גם עסק במיון הפצועים לפי חומרת פציעתם, ולאחר הטיפול הראשוני הצטרף לצוות המרפאה וטיפל גם שם בפצועים כמיטב יכולתו. כעת נמצא צביקה בשטחי הכינוס כרופא צבאי, ממתין לפקודת המבצע ומקווה להשתחרר במהרה ולחזור לעבודתו בבית החולים סורוקה ו/או לסייע לצוות הרפואי במלך נבו. שמור על עצמך, צביקה יקר, וחזור אלינו במהרה בריא ושלם. משפחתך והחולים שלך ממתינים לך בקוצר רוח.

סמל האם נפתח מדור חדש: "תמונה של אכח מן השבת הנחורה".
המאונ'יניס לפת' יפנו בקשה לרותם קוט (ויס).

חניכי בני עקיבא שימו לב!
 בשבת הבאה נפתח בעז"ה את חודש הארגון תשפ"ד
 הנושא השנתי הוא:
"הננו למען עם הנצח"
 התכוננו!
 הולך להיות מטורף!!!

תשובות לטריווייה:
 1. עוגה אנגלית. 2. שומרי הגלקסיה. 3. 8. 4. של סילברשטיין. 5. כולם יישובים המתחילים במילה מהשורש בא"ר. 6. 1974. 7. לכל הפחות. 8. רחל המשוררת. 9. באך. 10. S (מתוך המילה הלטינית Sulfur).

תשובה לשאלת אקטואליה: צ'אנדלר בינג, מהסדרה "חברים".

בית חינוך חדש הוקם במלון נבו ים המלח

בשבועות האחרונים הוקם במלון נבו שעל שפת ים המלח, בית חינוך לקהילת סעד.

בית החינוך שלנו מונה שלושה אגפים :

יסודי – בניהולו של יחזקאל לנדאו.

חטיבת ביניים - בניהולו של יצחק שלומי.

ותיכון - בניהולה של דרורית וייס.

באסיפת ההורים הכללית שהתקיימה השבוע במלון, הכרזנו על שמו של בית החינוך :

דור נבו

השם, שתחילתו ברעיון של יורם פולק, והמשכו ברעיון של אורן צרפתי הוא דו משמעי.

דור הילדים שגדל במלון נבו, והנצחה לשני בנינו היקרים דור רידר ונבו ארד הי"ד, שנרצחו במתקפת המחבלים בשמחת תורה.

אחרי שהשם התקבל על שלושת המנהלים, פנינו למשפחות רידר וארד, ואחרי שקיבלנו את הסכמתם, יכולנו להכריז על שמו.

חשוב לציין שגם לדור וגם לנבו היתה בתקופה האחרונה נגיעה לחינוך ילדים.

דור – חנך בקיבוץ בארי ילד בן 10 עם צרכים מיוחדים, ונבו, שגר כסטודנט בקיבוץ כנרת, עזר לילדים בבית הספר בכנרת בלימודי מתמטיקה. שניהם היו אהובים על הילדים איתם הם עבדו.

נתפלל שנהיה ראויים להנצחתם בעבודתנו החינוכית.

תודה למיכל ביליה שעיצבה לנו השבוע לוגו לבית החינוך שלנו.

יחזקאל לנדאו

פפות רגלי מתוות סימנים

בשקבת האבק והפודרה על רצפת הסלון שלי

ודמעות התנגשות מסמנות טריטוריה על שלחן האכל

אני בבית

לכמה שעות של אור

ושוב חקת לעזב

לפני חשך.

שרית כרמלי

[נכתב בדרך ל"סעד תחתית" בים המלח.]

אנחנו תוצר החינוך המשותף – קשר שאין להתיירו

עם פרוץ המלחמה פתחה לאה ארלקי, חברת צוות קש"ב, את קבוצת הוואטסאפ של בני סעד שהוריהם הלכו לעולמם, גם לבנים שב"ה הוריהם עימנו. הקבוצה גדלה מ-50 בנים ליותר מ-250 בנים ובנות המחוברים במלוא המחויבות לסעד, ואלו מקבלים מדי יום עדכון שוטף מדני בר"ט על הנעשה בסעד ובמלון נבו. בני ובנות הקבוצה מתנדבים לבקר את חברינו שאינם במלון, מתגייסים לעבודות חיוניות בסעד ומסייעים בתרומות ובכל פנייה לסעד ולחבריה. יישר כוח לכולכם!

וגולת הכותרת:

ביוזמת בנות משק יקרות (ראו בהמשך) התקיים ביום שני בערב במלון נבו ערב הצדעה של בני המשק לדורותיהם עם חברי סעד שגלו מביתם בעקבות השבת השחורה.

דני בר"ט, הרוח החיה והאנוח בצוות קש"ב (קשר בנים שהוריהם כבר אינם צימנו).

מסכת את הצרב

"חג המשק, בלי משק".

נדמה לי שארבעת המילים הללו, ששמעתי אמש מאחת מבנותינו, מגדירות הכי חזק את החוויה שעברנו כולנו אמש. אנשי המספרים אומרים שהגיעו לכאן בין 130, ל-150 בנות ובנים, כולם רצו להשתתף בחגיגה שנהגתה, אורגנה והופקה על ידי כמה בנות חמודות וחדורות ברצון לעשות לנו טוב. העדות הטובה ביותר להצלחתו של האירוע היא העובדה שכל כך קשה היה לפתוח אותו ולהכניסו לתכנית שהוכנה עבורו.

המפגשים האישיים, טפיחות השכם, "אהלן וסהלן", היו לטעמי חשובים הרבה יותר מערב השירה שהוכן בקפידה. קבוצות-קבוצות עמדנו וסיפרנו חוויות אלו לאלו, ואף אחד לא רצה להפסיד את הסיפורים שהתגלגלו בין המשתתפים.

פגשתי ליד המעלית לאחר המפגש זוג חברים מבוגרים ששלושה מילדיהם הגיעו לבקרם ולהשתתף במפגש. הנהרה שהייתה על פניהם סיפרה יותר מכל את החוויה שעברו.

חברה אחרת, שבימים כתיקונם נחשבת (בעיניי) כקרת מזג, לחשה לי באוזן, "אני כל כך מתרגשת". נו, ואחרי כל אלה, נדמה לי שאין צורך להוסיף עוד.

אבל אני חושב שצריך בכל זאת להעלות את הנסיבות שגרמו למפגש המוצלח הזה להתרחש.

עם ישראל, ובדגש על העוטף, עבר לפני מספר שבועות אסון בסדר גודל שלא הכיר.

שכנינו מקרוב סבלו ועדיין סובלים מהטראומה הנוראית הזאת ויחד עם זאת עושים מאמץ להתחזק ולהתאושש. נדמה לי שבקיבוצים האלה, היה הרבה פחות מתאים להרים ערב כזה, קרוב כל כך לשבת השחורה.

נזכיר גם לכולנו את נבו ארד ודור רידר ז"ל שנרצחו באותה שבת, כשעדיין לא ממש התחילו את החיים.

ובסוף בסוף, כמאמרו של אבי יהודה בר"ט המכונה "סביק": "אנחנו מצווים להמשיך לחיות".

אני מאמין שחווית הערב אמש צרבה אצל כולנו מחדש את תחושת השותפות בין אלה החיים בחוץ, אבל שורשיהם בגינה שלנו, לבין אלה החיים בסעד (ובאופן זמני, במקום הנמוך בעולם).

כבר אמר מי שאמר: "אפשר להוציא אדם מהקיבוץ, אבל בלתי אפשרי להוציא את הקיבוץ מאותו אדם".

שוב, ברכות ותודות מיוחדות ליוזמות והמפיקות ולכל מי שבא להשתתף בחגיגה הגדולה שלנו אמש.

לכל אנשי סעד היקרית!

הלב עדיין מלא מהמפגש אתכם!
 הענקתם לכולנו תחושת בית בקבלת הפנים המאירה והמתבקת.
 לרגע דמיינו שאנחנו בסעד בין הדשאים הירוקים, והלובי של המלון הוא חדר אוכל ימין או שמאל...
 רוצים להודות במיוחד לכל החברות והחברים שנתמו לעלות ולשיר, לנגנים הנפלאים והמוכשרים ולאנשי ההגברה שהתמודדו בגבורה עם האקוסטיקה (:
 למיכל אחיטוב על הקשר הצמוד ולכל מי ששאל " מה צריך ואיך אפשר לעזור" ...
 תודה ומחכים לעוד -

הצוות המארגן: feלומית, נחמה, תלמה, הלל, איה, ריקה ויחמה.

בשם בני ופנות המשק.

הכרת תודה נוספת מטעם המערכת:

בהזדמנות זו נודה גם לחברי התזמורת שליוו את הערב בצורה נהדרת:
 לרועי גולן (פסנתר), לעידן גיימס (קלרניט), עיינה סגל (כינור), אסף סוברי (גיטרה אקוסטית), וזמיר פראווי (כלי הקשה). ולא נשכח גם את חיימקה אלמוג (בנם של חנהלה וטוביה אלברט) שהפליא לנגן בסקסופון.
 תודה גדולה גם לדותן ויאיר גולדנברג על ההגברה. (אולי עד תום המלחמה תשתפר גם האקוסטיקה באולם...)

קטע מדבריה fe תלמה (בתם fe דליה תבדל"א ויחחק דן ז"ל) בערב המרע

סעד שלנו.
 לנו את עבר ועתיד,
 ליבנו תמיד היה איתך, וכך יהיה תמיד.
 גדלנו על מרחבי דשא פרוסים,
 הקמנו אהל במחנן, טחנו גיוסים
 כשבגרנו -תקענו יתד במקומות אחרים,
 אבל נשארנו מחוברים.
 קוראי עלון מסורים.
 ועכשו בעת צרה, חשבנו איך לתמוך.
 איך להעלות טיפה את המורל במקום הכי נמוך.
 החלטנו על משהו די פשוט, לא מאוד מורכב או מיוחד:
 שירת רבים, שתחבר אותנו לקול עוצמתי. לקול אחד.
 כי איפה שאין מילים ואין הסברים,
 יש מנגינות, ושירים - שעמוק ללב חודרים....

תלמה אברהם

חיים fe תקווה.

ערב טוב לכל קהילת סעד,

אני, חיה רוזנפלד, הבת של חיים ושרה רבלין ע"ה, אני נרגשת מהיחד ומהחיבוק החם.

תודה לדני ברט ולאה ארלקי על תיפעול הקבוצה "בני סעד היקרים" שהיוזמה לערב זה נולדה בתוכה.

בתחילה הקבוצה היתה מיועדת לבנים שאין להם הורים בקיבוץ. בשגרה קיבלנו ברכות לחגים, לוחות שנה נוסטלגיים ואת העלון בכל שבוע, וכך הרגשנו שייכים ומחובקים כל השנה. ההשקעה יוצאת הדופן הזו בנתה את התשתית ללכידות ולהתגייסות שאנחנו נהנים מהן עכשיו.

מכל ההודעות שנשלחו לאחרונה בקבוצה, אחת נגעה בי במיוחד. ציפי רוז-גולדפדן ביקשה ביום הזיכרון של אמה עליזה ע"ה שמישהו ייגש לקבר, יניח אבן ויגיד אל מלא רחמים. בני משפחת אל-עמי שעבדו באותה עת בחממות הלכו לבית העלמין ומילאו את בקשתה.

הרגשתי שכאן טמון החוסן שלנו. שהקשר הזה בין האבות והאימהות שייסדו את סעד לבין הילדים, הנכדים והנינים שממשיכים לבנות, לשקם ולהפריח את סעד, מחזק את כולנו ונותן לנו כוחות להתמודדות.

אלי אחי ובני אליאב שבעברם היו רפתנים, התנדבו לחלוב ברפת של סעד, נגה בני וגילעד נכדי קטפו עגבניות במושב סמוך. רבים מהבנים ומהבנות של סעד עם ילדיהם מתנדבים בחממות.

בעלי תפקידים וחברים משקמים ומפעילים את הענפים בסעד ובקיבוצים השכנים.

מעבר להתפעמות האישית אני מרגישה שהחליבה והקטיף יוצרים תנועה שמזרימה אור ומרפא לקרקע, לצומח ולבעלי החיים. שהשיקום של החקלאות איננו רק כלכלי, שהוא מיטיב באופן מוחשי את הארץ.

יש ערך עצום שהריפוי של האדמה המחוללת נעשה בעיקר על ידי אנשים ונשים שנולדו על האדמה הזו. שגדלו בתוכה השקיעו בה באהבה וקיבלו ממנה אהבה.

כך אנחנו בעצמנו מניחים את התשתית ושבים לחיות, לצמוח ולפרוח במקום האהוב שלנו, בסעד ובכל אזור הנגב. זו המשימה שלנו, זו התקווה שלנו, זה הבית שלנו!

ה' עוז לעמו ייתן ה' יברך את עמו בשלום

חיה רוזנפלד

ari halperin

דנה הספרימ / קטע שקרא לא מתוך "ספר הסיפורים על ילדותי בקיבוץ"

...כמו בכל ישוב עם אנשי חנוך נכבדים
 גם לקבוצת יש ספריית ילדים
 עם שתי ספריניות חביבות וחרוצות
 שמיינו וסוגו את הספרים לפי הכתות :
 לכל פתח סרט בצבע שונה, מדבק על השדרה,
 כך רמת הקריאה הגדלה ונשמרה.
 והכלל תקוף תמיד לכל הקוראים :
 מתר לקחת ארבעה, ורק פתח אחת מעל לגיל המתאים!
 [...] שנים רבות עברו להן והלפו
 אלפי ספרים כבר מאז החלפו,
 ובשבעה על אמי היקרה והאהובה
 נכנסה לנחם הספרינית החביבה.
 אמרתי לה : "יש לי בשבילך ספור לספר
 ואולי באחור על עוון עתיק לכפר..."
 והיא צחקה, ואמרה שהן ראו ונדעו תמיד,
 אבל לא רצו למנע ספרים מן התלמיד.
 ואז הוסיפה, ובעיניה הטובות חיוך,
 שהביאו את הענין לנעדת החנוך :
 מה לעשות בילד הסורר והמורה
 שכל כך הרבה ספרים לוקח וקורא?
 ואבא שלי אמר בדיון הסוער :
 "אינני מבין, ממש מצטער!
 כמו שאסור בפרוש לחסם שור בדישו
 אסור קריאה על ילד היא פגיעה בנפש!
 ואם הוא קורא ספרי פתח טי"ת
 תאמינו לי - העולם לא יתמוטט!"
 וכך בדיוק החלט בישיבה :
 לתת לילד (זה אני) זכות והטבה
 לקחת עד שני ספרים של "גדולים"
 אבל... בתוך המכסה של ארבעה הם כוללים.
 ומהיום ואילך - רק מעל לחלצה ספרים לקחת,
 והספרינית - על כל הגבולות הקודמות סולחת!
 כך שחה צפורה, הספרינית הטובה,
 (ולעניינה גם דמעה התגנבה,
 כי צפורה תמיד רגישה נחשבה).
 ואני - הרגשתי שסוף-סוף החזרה הגנבה
 וכמו בתום יום כפור עשיתי תשובה
 גם אם עברו חמשים שנה ממעשי המשובה -
 אני חושב שהחזרתי לספריה את חובה.

ראיון עם שי דדוש מנכ"ל אשכול המלונות "נבו" ו"נוטה" מיט המלון

בוודאי ראיתם כבר את האיש הנעים והחייכן הזה, שידו בכל ויד כל בו, והוא האחראי לכל הטוב המורעף עלינו כאן במלון.

נעים להכיר.

שי דדוש, בן 47, נשוי ואב לחמישה ילדים, מנכ"ל המלון, גדל במושב שורש ליד ירושלים, שם, במלון "שורש", עבד אחרי הצבא ושם גם נולדה אהבתו לתחום זה. שי למד מלונאות ותיירות במכללת רופין. בשנים האחרונות הוא חי בערד. נפגשנו בסוף השבוע שעבר, בין ביקור של נציגי משרד הבריאות, לאירוח שר החינוך ועוד ועוד, הצלחנו לתפוס אותנו לכמה מילים בסדר היום העמוס שלו. ואלו דבריו:

"בשבת השחורה הייתי בבית. לפתע שמעתי אזעקות. דבר מאד נדיר בערד. זמן קצר אחר כך שמענו מה קורה בגבול עזה. ביררתי מה שלום הילדים וירדתי מיד למלון, שהיה מלא אורחים שהגיעו לחג.

עוד באותה שבת התחלנו לקבל טלפונים, גישושים ופניות שונות מקבוצות הרוצות להיקלט במלון שלנו. סוכן הנסיעות שטיפל בפנינו סעד במבצע "מגן וחץ" הוא שקישר בינינו ובין שרון בראל והדבר התחיל להבשיל. ידענו שמגיעים אנשים מן המועצה האזורית "שדות נגב". לא הכרנו עדיין את אופי הקהילה. אמרו לנו שרוצים 300 חדרים. 200 בנבו ועוד 100 במלון נוגה.

הקבוצה הגיעה ביום ראשון לפנות ערב, למחרת השבת השחורה. ישבנו עם שרון ועם אבי הלפרין ודרכם נחשפנו לקבוצה שלכם. אבי היה מדהים. איש צנוע שכיף לעבוד איתו. התחלנו להבין מי מגיע ולהכין את קליטת החדרים. עוד לא דיברנו בכלל על השטחים הציבוריים, רק על חדרים ואוכל.

אני מכיר את מלונות ים המלח המון שנים. היה לנו מזל גדול שאתם הגעתם אלינו. זו אוכלוסיה כל כך איכותית. יש כאן כל הזמן הכרת הטוב. דואגים להגיד לנו תודה, יש חיבור מדהים בינינו, גם הצוות מרגיש כיף לעבוד מולכם. אין לכם מושג איזה פער קיים כאן לעומת אוכלוסיות במלונות אחרים...

בדרך כלל למלון שלנו באים מעט ילדים (20-30), פתאום קלטנו כל כך הרבה ילדים. הבנו שצריך לעשות "סוויץ", לחבק אותם ולהבין את הצרכים. המטרה שלו הייתה להפוך את המלון לכמה שיותר דומה לבית שעזבתם. ביומיים הראשונים היה הרבה בלגן. התחלתי להרגיש שאנחנו מאבדים שליטה. ביקשתי משרון למנות אחראים לנושאים השונים: לחדר האוכל, לתרומות, לחלוקת החדרים. לכל נושא מיניתם בעל תפקיד. אבי הלפרין ומאוחר יותר נאוה אורלוב טיפלו בנושא החדרים, ערן גינצברג לקח על עצמו את הנושאים התפעוליים כדי להקל על שרון, בנינו תפריט שבועי, עשינו התאמות: פחות אוכל חריף, פחות מלח, פסטות לילדים. ערן ורננה נתנו לנו פידבק על המנות השונות בסוף כל ארוחה, ולפי חוות דעתם התאמנו את התפריט. לדוגמא, הם ביקשו להוסיף פתייתם לילדים (דבר שאנחנו בדרך כלל לא מכינים...), סלט קינואה ובורגול, סנדוויצ'ים וכדומה. במלונות אחרים אין חיבור לקבוצה ואין התחשבות כזאת.

אנחנו רואים לנגד עינינו כל הזמן את הציבור שלכם. גם בנושא תוכניות הבידור, אלו אומנים ואלו תכנים מתאימים לכם. יש לנו שיתוף פעולה מצוין עם אחינועם, ובזכות זאת הבאנו את אהוד בנאי, את חנן בן-ארי, את הגבעטרון ועוד. הבנו שבזמן אסיפת החברים חשוב שיהיה סרט לילדים ואז ארגנו גם זאת.

כל נושא החינוך בגיל הרך, אנחנו בקשר מצוין עם לאה גינצברג ומתאימים את עצמנו לצרכים של הגנים. למשל: הגיעה פנייה שהילדים רגילים לאכול כריך בעשר בבוקר. התארגנו עם המטבח להכין להם כריכים (אפילו שרק שעה קודם גמרו ארוחת בוקר...)

בנושא התרומות- אנחנו מנקזים את כל הפניות, מה צריך ומה לא ומתאימים עמכם. למשל- המצרכים לכולבו, האוהלים לכיתות בית הספר ועוד. עם ישראל נרתם בנדיבות, יש לנו הצעות לתרומות נפלאות. רק צריך לנהל זאת נכון.

בנושא הצרכים הדתיים - הכרתי את העניין מן האורחים שמגיעים אלינו לחגים, ושוב, השתדלנו להיענות לבקשות שלכם. הרב שלכם הוא אישיות ממש. תענוג לעבוד מולו. התאמנו שעות נפרדות בבריכה, תפילות שבת בדשא

המלון, ארוחות שבת בשתי משמרות, מעליות שבת- הבאנו את חברת אלקטרה שתכשיר שתי מעליות שבת לנוחיות הציבור שלכם.

אני לא עובד לבד. הכל ביחד עם הצוות שלכם. בלעדיו לא הייתי מסתדר.

סוגיית בית הספר- ברגע שהוחלט שיוקמו כאן שמונה כיתות לימוד, תוך יומיים עמדו האוהלים. ביום שלישי (שעבר) התקבלה ההחלטה, תוך יום הושגה התרומה ותוך עוד יום כבר פונתה חניית ה-V.I.P, וביום חמישי אחר הצהריים עמדו האוהלים על מקומם.

שרון היתה זקוקה למשרד משלה. **יאיר דויד** סמנכ"ל המלון נתן את החדר שלו והוא מסתובב במלון. (נאווה אורלוב מכנה אותו "הנשמה החיה של המלון"...), אפילו שלט קבענו על הדלת עם שמה ותוארה - "מנהלת קהילת סעד". (ואני מוסיפה בהזדמנות זו **"מי שבירך" לשאר אנשי הצוות: אסנת אביחי**, מנהלת קבוצות ואירועים שפינתה עבורנו את משרדה לטובת העלון וגם היא מטיילת כל היום ברחבי המלון, **קטי גור** - מנהלת יחסי הציבור, לא מפסיקה להתעניין ולסייע, **ניקי קטלן**, מנהל מזון ומשקאות, פתוח לכל פנייה ובקשה. גם **מאיר אברג'יל** איש האחזקה **ועפרה כהן**, המזכירה של שי, תמיד מושיטים יד - תודה חמה לכולכם!)

שי ממשיד לספר: " כל שטח ציבורי שיכולנו- פינינו לטובת סעד. הבנו שאתם ברובכם חברים בקופת חולים "מכבי". יצרנו קשר עם קופת החולים ופינינו שטח במתחם הספא, ללא תמורה, עבור מרפאת "מכבי".

ממש כיף לנו לתת שירות לחברי הקיבוץ. החיבור נהדר, המתנדבים שעוזרים בחדר האוכל, כל העובדים מרגישים את מאור הפנים שלכם. שרון חיברה אותנו לחברים שעוזרים לנו מאד: אלי סימון החצרן (עובדי המלון כבר ביקשו שיישאר גם אחרי שתחזרו לסעד...), בניה ברזלי הצטרף לצוות האחזקה בנושא החשמל ועוד ועוד... (שי הראה לי בהתרגשות בונבוניירה קטנה שקיבל לכבוד השבת הראשונה בה שהינו פה, עם הקדשה של אחת מחברות סעד שעבדה מולו ואמר: "רק בשביל זה הכל שווה!").

לסיום, אני רוצה להגיד לכם תודה שבחרתם בנו. מבחינתנו זאת ממש שליחות, זאת התרומה שלנו בתקופה הקשה שכולנו עוברים. אנחנו מקווים שהכל ייפתר מה שיותר מהר, אבל כל עוד אתם כאן - נעשה הכל למענכם".

ואנו, כל חברי ותושבי סעד, ילדים, צעירים ובוגרים, מלאי תודה והלל לשי היקר ולכל הצוות המופלא שלו. וכל מי שעוסקים בצורכי ציבור - הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם, אמן. זכינו.

חגית רפף

מתיבת המכתבים

ד"ר חנה אמרלית השוהה בימים אלו באריאל, אצף בנה רמי

חגית יקרה שלום!

תשואות חן חן לך על העלון. בימים שכאלה אין כמו העלון לתת הרגשת יחד. באמת תודה. מרחוק אומר לחבריי האהובים: חיזקו ואימצו! עוד יבואו ימים טובים. לעם ישראל. ה' ישמור ויגן על החיילים היקרים, על השבויים והחטופים והפצועים. כולנו עם אחד.

ישר כח גדול על ההתארגנות המדהימה בים המלח. זה כוחה של קהילה מצוינת כשלנו.

תודה לעוסקים במלאכה.

מרלית שריף

לכל בית ספר ד"ר מאשחת אורן

לצער, בשל בעיות בריאות לא יכולנו להצטרף למלון בים המלח. אנחנו שוהים בקיבוץ עין הנצי"ב. אחותי גרה כאן ויש גם בית סיעודי. התנאים הפיזיים טובים. הצוות בבית מתייחס מאד יפה. הדיירים פה חולים מאד פיזית ומנטלית. אנחנו אוכלים כאן שלוש ארוחות ביום, ואני ישנה אצל אחותי. אנו משתלבים בפעילויות של הגיל השלישי וכן מטיילים ברחבי הקיבוץ. גם ליפא אהרוני נמצא כאן. נכדתו נוגה (בתם של רמי והדסה) גרה פה. יוזמה יפה נקטו בני סעד. הם פירסמו מי מחברי סעד נמצא באזור מגוריהם והמליצו לבקרם. ואכן, זכינו כבר לביקור של אבי לוי מטירת צבי, אחיה של רותי לזר. מירי מילר, בתה של לאה גוטמן ממעלה גלבע. וכן חגי פינקלשטיין ממירב. כל ביקור וכל טלפון משמח אותנו מאד. חברת אנשי סעד חסרה לנו מאד. באהבה וגעגועים –

יעקב וברוריה.

פינת הטריוויה / יאיר פלומי וברקאי אפרתי

נסו למצוא קשר בין השאלות לפרשת וירא, תשובות בעלון בעמוד 7

1. איזו עוגה מסורתית נהוג להכין בתבנית אפיה בעלת מידות של 31x10 ס"מ, אשר נתנה לתבנית את שמה?
2. באיזה סרט גיבורי על יש דמות בשם עִמָּרָה?
3. כמה אצנים משתתפים (בד"כ) בריצת 100 מטר באולימפיאדה?
4. מי כתב את "העץ הנדיב"?
5. מה משותף למלכה, יעקב, יצחק, וטוביה?
6. באיזו שנה התמנה לראשונה יצחק רבין לראשות הממשלה?
7. בעברית, מהו פירוש המילה לְמִצְעָר?
8. מי כתבה את השיר "זמר נוגה"?
9. מי כתב את היצירה טֹקְטָה ופּוֹגָה ברה מינור? בישראל היא מוכרת בתור נעימת הפתיחה לסדרה המצוירת "היה היה".
10. מהו הסמל הכימי (אות) של היסוד גופרית בטבלה המחזורית?

שאלת אקטואליה: איזה דמות היתה מלווה עם השחקן מת'יו פרי, שהלך לצולמו

השבוע?

שימקו ושואל אל עמי בניה של חדוה, מתנדבים במטע עם מתיה יקותיאל, חיימקה וגדעון אלברט, עדן אלברט-פורת ואביתר נוריק. כל הכבוד להם ולמתנדבים הרבים שבאו ושיבואו לסייע לסעד!

מרכז חוסן סצג-נמו: "רק בלל הרוח"

מלווחת: חנה אדמנית

בסיומו של שבוע רביעי למלחמה ולשהותנו כאן במלון נבו, עדכון על מרכז החוסן החדש שלנו. אבל רגע לפני...נדבר על חוסן.

המילה חוסן, באנגלית: resilience, הושאלה מעולמות המדע. חוסן הוא המדד ליכולתו של חומר מסוים לחזור לצורתו המקורית לאחר שעבר התערבות.

"חוסן מבטא את יכולתה של (כל) מערכת להתמודד בגמישות עם הפרעה קשה (אסון) בהתחשב בחומרתה, להכיל את נזקיה ואת הנסיגה התפקודית הבלתי נמנעת שהיא גורמת, ולהתאושש ממנה במהירות בחזרה למצב של תפקוד מערכתי ייעודי תקין (אלרון, פדן ואלטשולר 2015)".

(מתוך מאמר של נעמי רסיס-טל).

החוסן מבטא אם כן את היכולת שלנו – כפרטים, כמשפחות וכקהילה – לחזור לתפקוד, לחיים נורמליים וסבירים. זכינו וקהילת סעד היא קהילה עם חוסן גבוה, ובכל זאת השבת הקשה שעברנו לפני ארבעה שבועות, השאירה אותנו כאובים ומטולטלים, ונאלצים לבנות לעצמנו חיים (זמניים אמנם) חדשים לא במקומנו הטבעי לזמן ארוך ולא ידוע. כשהאיזון מופר והמרחב בין הפרטי לקהילתי מיטשטש ונהיה מאתגר מתמיד.

כשהגענו לכאן לפני ארבעה שבועות, קם כאן צוות מענים רגשיים שהיה מורכב מנשות מקצוע מתוכנו. חיברנו בין הצרכים שעלו מן השטח לבין ים המענים שהגיעו לכאן – מטפלים ומטפלות בהתנדבות (לאחר סינון ובדיקה שאכן הם מתאימים ומקצועיים מספיק).

הצטרפה אלינו בתיה פרלמן, בהתחלה בתוך מטפלת ודי מהר הפכה להיות חלק מהצוות שלנו, ונשארה איתנו שלושה וחצי שבועות. בתיה נתנה לנו המון מהידע שלה, אך בעיקר ראתה והלכה לצידנו צעד צעד, ובנתה יחד איתנו את המודל של מרכז החוסן.

בהדרגה עברנו מהתערבויות ראשוניות אקוטיות, ליצירת מערך טיפולים תהליכיים פרטניים וקבוצתיים. בהזדמנות זאת – אנחנו מודים לך, בתיה, על ההשקעה שלך כאן, כל כולך, בשבועות האלה. היית האדם הנכון ברגע הנכון ובמקום הנכון!! עוד לא נפרדנו כראוי. מחכים להזדמנות קרובה להוקיר את הערכתנו ותודתנו על היותך איתנו כאן.

אז מה קורה היום?

מרכז חוסן שלנו, שלוחה של מרכז חוסן שדות נגב המוכר והידוע, מורכב מארבעה תחומים: פרטני/משפחתי, קבוצתי, גופנפש, קהילה.

בתחום הפרטני – יינתנו טיפולים פרטניים לילדים ומבוגרים, הדרכות הורים, טיפולים דיאדיים. הטיפולים יינתנו על ידי המטפלים שכבר נמצאים איתנו ועבדו בהתנדבות עד כה – וגם להם תודה ענקית על כך. מעכשיו הם עובדים של מרכז חוסן שדות נגב, ומלווים על ידי המנהל הקליני – עידן ויסמן, פסיכולוג התפתחותי.

דרך הפניה למרכז חוסן תהיה מעכשיו על ידי הלינק המצורף כאן: <https://www.sdotnegev.org.il/forms> **בתחום הקבוצתי** – אנחנו מאמינות שהריפוי המיטבי מגיע דווקא בעבודה קבוצתית. לכן אנחנו עובדות על סדנאות ומפגשים קבוצתיים לפי שכבות גיל וקבוצות אפיון.

בתחום הגופנפש – עבודה עם הגוף היא דרך משמעותית לחזק חוסן ולטפל בטראומה. לכן נכנסה אלינו היחידה למשאבי הלב שמגישה לנו מגוון סדנאות ומפגשים כמו יוגה, ציפה במים, מיינדפולנס ועוד. קיבלנו פידבקים טובים ומשמחים, והתוכנית היא שהסדנאות האלה ימשיכו באופן קבוע כחלק מהשגרה שלנו כאן.

בתחום הקהילתי – הקהילה מורכבת מפרטים וממשפחות. ויש ציר שנע בין הפרט לקהילה. השהות במלון מטשטשת את הציר הזה, המעברים בין האישי לכללי מאוד מהירים ומבלבלים. המטרה שלנו כאן היא לחזור לאיזונים הנכונים והמדויקים בין הפרט והקהילה. לצורך זה מתוכננות פעילויות חוויתיות קהילתיות ומשפחתיות, לצד חשיבה מעמיקה על רעיונות פרקטיים ליצור את האיזונים מחדש. בנוסף לזה יינתן ליווי לבעלי תפקידים וראשי ועדות בקהילה. את תחום הקהילה יובילו הלה פורגס ונעמי רסיס-טל.

לצד ארבעת התחומים הנ"ל, תמשיך להתכנס **ועדת ההיגוי**, שמורכבת מנשות המקצוע היקרות שעבדו מסביב לשעון בהתנדבות מלאה בשבועות הראשונים כדי להחזיק כאן את החוסן האישי והקהילתי שלנו, וגם להן תודה רבה!! ועדת ההיגוי תהיה הצינור בין השטח להנהלת מרכז חוסן, תרגיש את השטח, תדון בסוגיות שעולות ותציף את הצרכים כדי לדייק את המענים שלנו.

לכל שאלה, בקשה, עזרה טכנית במילוי הפניה לטיפול, צורך, או כל מה שתמצאו, מוזמנים לפנות אלינו.

חנה אדמנית – 052-5363923

ולחברות צוות ההיגוי: **נעמי רסיס-טל, עינב גולן, הדס גרשי, חמוטל אבן חן, גלית שילר, סימה מור יוסף, הלה פורגס.**

ולסיום: מצורפים דברי פרידה מבתיה היקרה לקהילת סעד:

קהילת סעד יקרה,

הגעתי אליכם מתוך הצורך לעשות משהו אחרי הזעזוע שחווינו בשמחת תורה. הגעתי והחלטתי להישאר. פגשתי קהילה מגובשת ומגוונת.

ביום בו נשבר האמון במדינה ובצבא מצאתי הנהגה שמתפקדת באופן מדהים בחירום.

הקמנו כאן מערך מטפלים שהגיעו בהתנדבות ונתנו מענה פרטני, קבוצתי וקהילתי בעקבות הטראומה והפינוי מהבית. ב"ה אחרי 3.5 שבועות, אני יכולה להעביר את השרביט להנהלת החוסן.

לצערי נפגשנו בשעת חירום, ואני מקווה שאוכל במהירות לפגוש אתכם בשגרה בטוחה בבית.

להתראות!

בתיה פרלמן

הודעות מטיצט מנהלת הקהילה

קהילה יקרה,

שבוע רביעי של המלחמה מסתיים ונכנסנו לשגרת חיים בחירום בים המלח. השבוע התקיימה אסיפה לעדכונים שוטפים בהתאם למציאות המשתנה והדינמית. אנו משתדלים לעדכן בהתפתחויות ככל שנוכל.

שהות בסעד

השהות בסעד **ללינה אסורה בהחלט**, מלבד מי שהוגדרו ע"י נחום או איתי מנהלי צח"י, או שרון וזבולון כעובדים חיוניים. בכל מקרה של הגעה לסעד יש לעדכן את החמ"ל על הגעה ויציאה.

אנו בוחנים את תמונת המצב ובהתאם נעדכן לגבי שינוי בנהלים, עד להודעה אחרת הציבור מתבקש להישמע להנחיות אלו.

עבודה בסעד

כפי שעדכנו באסיפה, אנו נערכים לארגון הסעות לקיבוץ לטובת עבודה בענפים. פרטים יפורסמו בהקדם.

להלן העובדים הנדרשים לשבוע הבא:

▪ רפת - 4-6 חולבים ומחלקי מזון.

- אבוקדו - 12 קוטפים עבודה עם העפרוני ואיסוף מתחת לעצים, איסוף מכלים עם טרקטור.
- גזר - נדרשים הרבה עובדים להפעלת מערך מיון הגזר. העבודה בעמידה. חלק מהם בעלי יכולת הרמת משקלים. עבודה בסביבה מרעושה. 10 שעות ביום. חרוצים. מהירים. עם מוטיבציה גבוהה. עדיפות לרקע טכני ויכולת הפעלת מכונות אריזה. הפעלת מחשב ברקודים.
- סעד אסף - נדרשים כ-15 עובדים עבודת שתילה של בצלי אמריליס. העבודה היא תוך ישיבה על הברכיים. לפרטים ורישום יש לפנות לרכזת התעסוקה – קרן בוברובסקי.

כולבו במלון

כפי שנכתב בעלון הקודם הכולבו יסגור את שעריו עד לסוף השבוע הבא (כולל בגדי יד שניה). במהלך השבוע הקרוב הכולבו יהיה פתוח בימים א', ג', ה' בין השעות 00:18-30:16. תודה לכל מי שתרים וסייע בהפעלתו. בשם צוות הכולבו, נורית קראוס ואליסף אש.

מוגנות

יחד עם התקופה המאתגרת שאנו חווים והמעבר לחיים בהם היכולת שלנו לשמור על גבולות הבית, הפרטיות והמשפחה מתערערים. חשוב לנו להמשיך ולחזק אתכם - ההורים להיות ערניים, ולשתף את הילדים בכללי הבסיס שיעזרו להם ולכם להישאר מוגנים ובנראות גבוהה. במקביל לעצות הני"ל נרצה להקים סיירת הורים לשעות הלילה הקטנות- שתעזור לנו לוודא שהנוער שלנו גם נמצא מול עינינו ובתשומת לב.

את מתנדבי הסיירת ילווה צוות מקצועי חיצוני כדי לעזור לנו לדייק את המטרות ואת הפעילות. במוצאי שבת נפרסם הרשמה. נשמח לראותכם לוקחים חלק במשימה חשובה זו. בשבוע הבא בע"ה יגיעו מצלמות האבטחה לחדרים (מוניטור). מזכירים שוב- עלות מצלמה היא כ-190\$ משפחה שמעוניינת להצטרף לרכישה קבוצתית וטרם שלחה הודעה לנעמה רוטנברג באופן פרטי- מוזמנת לעשות זאת עד יום ראשון בבוקר.

שהות במלון נבו

- כמה כללים חשובים שיש להקפיד עליהם:

- חל איסור כניסה לילדים לשטחי העבודה במלון.
- אין להשתמש במעליות הצוות.
- יש לעדכן את נאווה או אסנת על כל מי שיוצא לשבת על מנת שהמלון יוכל להיערך לשבת עם האוכל.
- יש לעדכן את השומר בכניסה על אורחים מבקרים מבחוץ שמגיעים לשטח המלון ולהגיע לקבל אותם.
- מחיר ארוחות לאורחים – בוקר וערב – 90 ₪, צהריים -50 ₪.
- סידור חדרים – בימי ראשון ניקיון כללי, ברביעי ושישי החלפת מגבות וניקיון פחים.
- יש לשמור על ניקיון חדרי השירות.
- במידה ויש נזקים בחדרים יש לעדכן על מנת שניתן יהיה לטפל באופן מיידי.
- חל איסור על עישון בחדרים.
- חדר כושר – מגיל 18 בלבד ולאחר אישור הצהרת בריאות. יש להגיע בביגוד ובנעלי ספורט בלבד.

אורחים לסופשבוע

בהמשך להודעה באסיפה על איסור החלפת חדרים לאורחים – אנו פועלים יחד עם שי, מנכ"ל המלון על מתווה שיאפשר הכנסת אורחים. בשבוע הבא נפרסם את הפרטים ונוכל לחזור ולארח בבית הזמני. עדכונים נוספים במהלך השבוע, אנא עקבו אחרי הפרסומים.